

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/151/2024
Identifikačné číslo spisu:	3123210926
Dátum vydania rozhodnutia:	17.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:3123210926.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : KAPITOL s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Rača, Karpatské námestie 10A, IČO: 55 316 841, zastúpeného advokátom JUDr. Jurajom Hardoňom, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Lermontovova 16, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 223 314, proti žalovanému: EKA INVEST s.r.o., so sídlom Trenčianska Teplá, Príles 1604/119, IČO: 52 136 311, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Trenčín, pod sp. zn. 28C/81/2023, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 21. mája 2024, č. k. 16Co/20/2024-111, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Trenčín z 30. novembra 2023, č. k. 28C/81/2023-39 (ďalej len „súd prvej inštancie“) tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalovanému označenému ako osoba povinná z neodkladného opatrenia priznal proti žalobcovi (označenému ako navrhovateľ) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. (Uvedené konanie má sporový charakter, preto dovolací súd označil účastníkov konania ako strany, žalobca a žalovaný v zmysle § 60 CSP) .

2. Žalobca sa návrhom podaným na Okresnom súde Trenčín dňa 20.11.2023 domáhal vydania neodkladného opatrenia pred začatím konania podľa § 324 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) a žiadal, aby súd uznesením vydal neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému zakáže nakladať s nehnuteľnosťami evidovanými v katastri nehnuteľností pre katastrálne územie: O.Č. Y, obec: O. Y, okres: Trenčín, a to konkrétne s pozemkom parcely registra „C“, parcelné č. pare. Č.. XXXX/X, o výmere 336 m2, druh pozemku: ostatná plocha; a s pozemkom parcely registra „C“, parcelné č. XXXX/X, C. výmere 222 m2, druh pozemku: ostatná plocha; a to až do právoplatného rozhodnutia vydaného v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky zo dňa 05.09.2023, č. VoÚ 33/2023/Pop, vo veci samej. Žalobca tvrdil, že

počas obdobia, kým príslušný správny súd nerozhodne o zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Trenčín (v spojení s Rozhodnutím ÚGKK); a teda kým nebude zrejmé, či žalobcovi má prislúchať vlastnícke právo k predmetu kúpy na základe kúpnej zmluvy a či vklad vlastníckeho práva k predmetu kúpy v prospech žalobcu mal byť povolený alebo nie; je tu daná potreba na zachovaní právneho stavu existujúceho v čase uzavretia Kúpnej zmluvy, t. j. stavu, kedy je výlučným vlastníkom predmetu kúpy žalovaný. Vzhľadom na pretrvávajúci stav právnej neistoty, ktorý odstráni až rozhodnutie príslušného súdu v správnom súdnictve, je nežiaduce, aby žalovaný bol počas trvania tejto právnej neistoty oprávnený prevádzať vlastnícke právo k predmetu kúpy na akúkoľvek tretiu osobu. Potreba zachovania aktuálneho právneho stavu, t. j. stavu, kedy je žalovaný výlučným vlastníkom predmetu kúpy, a to až do okamihu rozhodnutia príslušného správneho súdu o zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Trenčín (v spojení s rozhodnutím ÚGKK); teda predstavuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Skutočnosť, že v danej právnej veci je potreba úpravy pomerov naozaj bezodkladná, svedčí aj to, že už ku dnešnému dňu je vo vzťahu k predmetu kúpy vyznačená plomba o prebiehajúcich konaniach o vklade práv k predmetu kúpy pod číslami V-5340/2023 a V-5341/2023.

3. Súd prvej inštancie uznesením z 30. novembra 2023, č. k. 28C/81/2023-39 nariadil nasledovné neodkladné opatrenie : „I. Súd osobe povinnej z neodkladného opatrenia zakazuje nakladať, a to scudziť, založiť, inak zaťažovať právami tretích osôb s nehnuteľnosťami evidovanými v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX pre katastrálne územie: Trenčianske Jastrabie, obec: O. Y., okres: Trenčín, a to konkrétne s pozemkom parcela registra „C“, pare. č. XXXX/X o výmere 336 m², druh pozemku: ostatná plocha; a s pozemkom parcela registra „C“, parcelné č. XXXX/X. o výmere 222 m², druh pozemku: ostatná plocha; a to až do právoplatného rozhodnutia vydaného v konaní vedenom na základe správnej žaloby žalobcu KAPITOL s.r.o. so sídlom Karpatské námestie 10A, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 55 316 841 proti Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky so sídlom Chlumeckého 2, 820 12 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky zo dňa 05.09.2023, č. VoÚ 33/2023/Pop vedenom na Správnom súde v Banskej Bystrici, vo veci samej. II. Navrhovateľ má voči osobe povinnej z neodkladného opatrenia nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu 100%“.

4. Odvolací súd napadnutým uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Trenčín z 30. novembra 2023, č. k. 28C/81/2023-39 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Zdôraznil, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia si vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva), ohľadne ktorého majú byť upravené pomery strán sporu (tzv. osvedčenie nároku) tak, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Opísaním rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia, musí žalobca preukázať, z čoho, t. j. z akých okolností vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia a musí deklarovať opodstatnenie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Musí preukázať, že uplatňovanie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami obstoí, že z jeho strany nejde o zrejme bezúspešne uplatňovanie práva. Žalobca má povinnosť tvrdenia, čo sa týka skutočností odôvodňujúcich navrhované neodkladné opatrenie a zároveň musí osvedčiť, že je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. V odôvodnení (bod 20 ďalej uviedol , že z predložených dôkazov, ktoré mal k dispozícii aj súd prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že v čase uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy za spoločnosť predávajúceho - EKA INVEST s.r.o. konali dvaja konatelia, a to spoločne. Kúpnu zmluvu zo dňa 17.3.2023 za predávajúceho podpísal len jeden konateľ. Tvrdenie, že údaj o zmene spôsobu konania konateľov osoby povinnej z neodkladného opatrenia (predávajúceho) bol publikovaný až po uzavretí a podpísaní kúpnej zmluvy nemôže byť osvedčením daného nároku a to najmä z dôvodu, že za osobu predávajúceho a osobu kupujúceho konala tá istá osoba. Zápis údajov do obchodného registra týkajúci sa zmeny údajov v spôsobe konania za spoločnosť má deklaratórny účinok, čo znamená, že tento zápis len deklaruje stav, ktorý už vznikol pred týmto zápisom.

5. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, prípustnosť ktorého

vyvodzoval z § 420 písm. f) CSP. Namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia v časti neosvedčenia nároku. Uviedol, že podľa judikatúry a právnej literatúry (Napr. Števček, M., Ficová, S., Baricová,), Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. 2. vydanie. Praha: C.H.Beck, 2022, s. 1557) je jedným z prípadov nesprávneho procesného postupu súdu, ktorého dôsledkom je porušenie práva na spravodlivý proces, aj vydanie tzv. prekvapivých rozhodnutí. Za prekvapivé rozhodnutie sa v zmysle judikatúry najvyššieho súdu považujú rozhodnutia „nečakane“ založené na iných právnych záveroch než záveroch vyplývajúcich z rozhodnutia súdu prvej inštancie, resp. rozhodnutia odvolacieho súdu z pohľadu výsledkov konania na súde prvej inštancie „nečakane“ založené na iných („nových“) dôvodoch, než na ktorých založil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, pričom účastník konania (v súčasnosti „strana sporu“) v danej procesnej situácii nemal možnosť namietat’ správnosť „nového“ právneho názoru zaujatého až v odvolacom konaní (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu zo 17. septembra 2009 sp. zn. 3 Cdo 102/2008 a niektoré ďalšie 7 Cdo 102/2011, 2 Cdo 226/2011, 5 Cdo 46/2011). Žalobca toto dovolanie odôvodnil tým, že uznesenie predstavuje tzv. prekvapivé rozhodnutie odvolacieho súdu, keď odvolací súd založil na skutkových a právnych názoroch celkom odlišných od záverov súdu prvej inštancie. Vzhľadom na skutočnosť, že o týchto skutkových a právnych názoroch odvolacieho súdu sa strany sporu dozvedeli až v rámci uznesenia (a jeho odôvodnenia), žalobca tak nemal možnosť proti týmto skutkovým a právnym názorom odvolacieho súdu pred vydaním uznesenia nijako namietat’. Z odôvodnenia uznesenia možno vyodiť, že odvolací súd svoje rozhodnutie založil na tom názore, že žalobca údajne nemal hodnoverne osvedčiť nárok, ktorému by sa mala neodkladným opatrením poskytnúť ochrana. Z odôvodnenia uznesenia nie je zrejmé, či odvolací súd považuje kúpnu zmluvu za platný právny úkon alebo nie; teda nie je zrejmé, či dôvodom údajného „neosvedčenia nároku“ má byť údajná neplatnosť kúpnej zmluvy alebo nejaký iný právny dôvod, bližšie v uznesení nešpecifikovaný. V tomto smere považuje uznesenie za nepreskúmateľné. Nad rámec uvedeného obsahuje odôvodnenie uznesenia viaceré konštatovania, ktoré sú podľa jeho názoru chybné, resp. odvolací súd pri posudzovaní skutkového stavu zjavne opomenul viaceré významné právne skutočnosti, ktoré v dovolaní ďalej podrobnejšie rozviedol.

6. Záverom navrhol, aby najvyšší súd zmenil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie alternatívne, aby zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Súčasne žiadal odklad právoplatnosti uznesenia.

7. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 20.09.2024 k dovolaniu uviedla, že podané dovolanie žalobcu nie je prípustné a preto je potrebné ho primárne dovolacím súdom odmietnuť.

8. Žalovaný uviedol, že najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako rozhodnutie R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

9. Poukazoval na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej početnej rozhodovacej praxi (napr. uznesenie NS SR zo dňa 12.08.2020, sp. zn. 9Cdo/180/2020) uvádza, že nespochybňuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť - za istých predpokladov - tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí, sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“. Výpočet prípadov, v ktorých rozhodnutie odvolacieho

súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej, podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí, sp. zn. 3Cdo/I 57/2017, 5Obdo/76/2016. Tieto právne náhľady sú uznávané aj v odbornej právnickej literatúre (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., *Civilný sporový poriadok, Komentár*, Praha: C. H. Beck, str. 458). V danom prípade žalobca dovolaním napáda rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej (takým bude až rozhodnutie správneho súdu vo veci správnej žaloby žalobcu vedenej na Správnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 4S/48/2023) a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (takým bude až rozhodnutie správneho súdu vo veci správnej žaloby žalobcu vedenej na Správnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 4S/48/2023).

10. Ďalej poukazovala aj na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 110/2019, podľa ktorého „rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré nemá povahu rozhodnutia konzumujúceho vec samu a ktorým nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami nie je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, ako to predpokladá § 420 CSP a z tohto dôvodu proti nemu nie je prípustné podať dovolanie.“

11. Ďalej poukázala aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.12.2020, sp. zn. 7Cdo/218/2020, podľa ktorého „Dovolací súd pre úplnosť poznamenáva, že vylúčením prípustnosti dovolania proti takému uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, právna úprava obsiahnutá v § 420 CSP zohľadňuje, že v prípade takého rozhodnutia ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej...“.

12. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 25. októbra 2024 k vyjadreniu žalovaného zotrval na svojich doterajších tvrdeniach. Podľa neho je dovolanie prípustné, keďže sa rozhodnutím odvolacieho súdu konanie skončilo.

13. Dovolací súd nezistil dôvody osobitného zreteľa pre odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 2 CSP.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že žalobca dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP), strana sporu bola zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), dovolanie podľa § 447, písm. c) CSP odmietol. Dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza dôvod svojho rozhodnutia.

15. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

16. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a) až f) CSP.

17. S poukazom na ustálenú prax odvolacieho súdu platí, že k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii jednotlivých procesných väd konania v zmysle § 420 CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

18. Dovolací súd poukazuje na to, že rozhodovaniu v tejto právnej veci predchádza právny názor vyslovený v odôvodnení uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. októbra 2017 sp.zn. 3 Cdo/157/2017, ktorý je aplikovateľný aj na vzťah neodkladného opatrenia na nadväzujúce konanie, v ktorom sa rozhoduje vo veci samej, ak toto konanie prebieha pred správnym súdom.

19. Najvyšší súd v odôvodnení uznesenia zo dňa 11. októbra 2017 sp.zn. 3 Cdo/157/2017 uviedol v bodoch 9, 12 nasledovnú argumentáciu :

„9. Najvyšší súd nespochybňuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť - za istých predpokladov - tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 8 Cdo 83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“. Výpočet prípadov, v ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej, podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí sp. zn. 5 Obdo 76/2016. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458).

12. Dovolací súd pre úplnosť poznamenáva, že vylúčením prípustnosti dovolania proti takému uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, právna úprava obsiahnutá v § 420 CSP zohľadňuje, že v prípade takého rozhodnutia ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (účastníkov konania)“.

20. Dovolací súd zistil, že žalobca dovolaním napáda rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej. Na konanie o neodkladnom opatrení nadväzuje konanie o správnej žalobe žalobcu vedenej na Správnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 4S/48/2023. Súdna ochrana bude žalovanému poskytovaná v tomto konaní, kde bude preskúmaná zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Vzhľadom na to, že správne súdy nemajú právomoc vydávať neodkladné opatrenia takáto právna ochrana v civilnom sporovom konaní má subsidiárny charakter. Sporné skutkové okolnosti tvrdené žalobcom v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia spočívali v tom, že: „Okresný úrad Trenčín vydal dňa 17.04.2023 prvostupňové rozhodnutie č. V-1496/2023, ktorým návrh na vklad zamietol na tom skutkovom základe, že jediný spoločník žalovaného mal dňa 10.03.2023, teda predchádzajúc uzavretiu Kúpnej zmluvy, rozhodnúť o zmene spoločenskej zmluvy žalovaného tak, že na konanie v mene žalovaného už malo byť potrebné spoločné konanie oboch jeho konateľov. Vzhľadom na to, že kúpnu zmluvu podpísal za osobu žalovaného len jeden z konateľov, podľa názoru Okresného úradu Trenčín nebola Kúpna zmluva uzavretá za osobu žalovaného v súlade s týmto rozhodnutím jediného spoločníka žalovaného“. Z takto vymedzeného predmetu konania vyplýva, že patrí do právomoci správneho súdu, podľa ustanovení § 6 ods.1 a § 6 ods.2, písm. a) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Neodkladné opatrenie podľa návrhu má jeho vydanie dočasný charakter, pretože malo trvať do právoplatného rozhodnutia vydaného v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia Úradu geodézie,

kartografie a katastra Slovenskej republiky zo dňa 05.09.2023, č. VoÚ 33/2023/Pop.

21. Dovolací súd súčasne poukazuje na odôvodnenie uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 12. novembra 2019 sp.zn. IV. ÚS 110/2019-16, , kde vo bode 33 okrem iného uviedol: „... Pri neodkladných opatreniach nekonzumujúcich vec samu (vo vzťahu k vylúčeniu prípustnosti dovolania) sa zároveň zohľadňuje, že ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonnodarca tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/157/2017).,

22. Vzhľadom na to dovolací súd dovolanie dovolateľa ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP odmietol, keďže išlo len o dočasné procesné opatrenie, ktoré malo trvať do právoplatného rozhodnutia vydaného v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky zo dňa 05.09.2023, č. VoÚ 33/2023/Pop.

23. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

24. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.